

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRSPKA
OSNOVNI SUD U GRADIŠCI
Broj: 72 0 P 115726 24 P
Dana, 10.06.2025.godine

Osnovni sud u Gradišci, sudija Brankica Spasojević, rješavajući u pravnoj stvari tužiteljice M.Š. iz Gradiške, koju zastupa punomoćnik Mirko Šavija, advokat iz Gradiške, ulica Lepe Radić bb, protiv tužene Ž.P. iz Gradiške, koju zastupa punomoćnik Goran Subotić, advokat iz Gradiške, ulica Vidovdanska bb, radi raskida ugovora o doživotnom izdržavanju, v.s. 33.000,00 KM, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave od 27.05.2025.godine u pristutnosti parničnih stranaka i punomoćnika stranaka, donio je dana 10.06.2025.godine, sledeću

P R E S U D U

ODBIJA se tužiteljica sa tužbom i tužbenim zahtjevom kojim traži da se raskine Ugovor o doživotnom izdržavanju broj OPU-522/20 od 18.09.2020.godine koji je zaključen između tužiteljice, kao primaoca izdržavanja i tužene, kao davaoca izdržavanja.

Obavezuje se tužiteljica da tuženoj nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.575,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do isplate, a u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa ove presude, dok se sa dijelom zahtjeva koji predstavlja razliku između traženih i dosuđenih troškova tužena odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Kod ovog suda tužiteljica je putem svoga punomoćnika dana 26.06.2024.godine, podnijela tužbu protiv tužene, radi raskida ugovora. U tužbi se navodi da je od strane notara Momira Čikića sa sjedištem notarske kancelarije u Gradišci sačinjen Ugovor o doživotnom izdržavanju broj OPU-522/20 dana 18.09.2020.godine, na osnovu kojeg ugovora tužiteljica, kao primalac izdržavanja ostavlja poslije svoje smrti tuženoj, kao davaocu izdržavanja svoje nekretnine koje se nalaze u Gradišci i upisane se u p.l. broj 751/3 k.o. Gradiška selo, uz obavezu tužene da za života tužiteljice ista vodi brigu o njoj, a sve kako je to regulisano navedenim ugovorom. Nadalje se navodi da je nakon zaključenja ugovora došlo do poremećaja u odnosima između parničnih stranaka, a u vidu svađa i izostanka komunikacija, ponašanje tužene prema tužiteljici na grub način, grdnje, omalovažavanje, vrijeđanje i upotrebljavajući prijetnju. Nadalje, svaka od njih kupuje namirnice za sebe, svaka čisti svoju sobu u kojoj boravi, ne održavaju zajedničke prostorije i tužiteljica smatra da nije više moguće da se nastavi ugovor i ostvari njegova svrha, te tužbenim zahtjevom predlaže kako je to pobliže navedeno u izreci presude.

Kod ovakvog tužbenog zahtjeva tužiteljica je ostala do zaključenja glavne rasprave, te je punomoćnik u završnoj riječi između ostalog naveo da je tužiteljica izvođenjem dokaza dokazala osnovanost svog tužbenog zahtjeva, navodeći da je došlo do poremećaja u njihovim odnosima, tako da sada stranke više i ne komuniciraju. Navodi da su ispunjeni uslovi za raskid ugovora, te da tužena nema pravo na obligaciono pravni zahtjev koji se odnosi na povrat novčanih sredstva koje je tužena uložila u kuću jer je tužena ulagala u objekat na kojem je

suvlasnik zajedno sa tužiteljicom i ostalim suvlasnicima, a da za to nije imala saglasnost. U konačnom predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji i zahtjeva troškove postupka prema troškovniku koji predaje u spis predmeta.

Tužena u pismenom odgovoru na tužbu putem svoga punomoćnika od 16.07.2024.godine, osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cjelosti. Navodi da je tužena ispunjavala svoje obaveze iz gore navedenog Ugovora, da je sa tužiteljicom koja je njena majka u dobrim odnosima i da smatra da nisu ispunjeni uslovi za raskid ugovora jer ona poštuje navedene odredbe. Navodi da je kupovala potrebne namirnice, lijekove, plaćala komunalije, spremala hranu, obilazila tužiteljicu, te je finansirala adaptaciju kuće na način, te joj nije poznato zašto je tužiteljica promijenila svoj odnos prema tuženoj, a da za to nije bilo razloga, a prije svega se to manifestuje u ponašanju tužiteljice prema njoj. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije i zahtjeva troškove postupka.

Podneskom od 17.02.2025.godine, koji se naslovljava kao protivtužba, tužiteljica navodi da je tužena, kao davalac izdržavanja imala značajne materijalne izdatke i troškove na mjesečno nivou, a koji se sastoje od plaćanja režijskih troškova u okvirnom iznosu od 110-130 KM mjesečno što po ovom osnovu iznosi oko 6.000,00 KM, nabavka hrane u okvirnom iznos od 100 KM mjesečno, što po ovom osnovu iznosi ukupno 5.500,00 KM, nabavka ogrijeva u vrijeme zimskih mjeseci u inos od 500,00 KM godišnje, ukupno oko 2.000,00 KM, kao i druge troškove koji se prvenstveno odnose na adaptaciju kuće u cilju poboljšanja uslova za život primaoca izdržavanja koji okvirno iznose oko 6.000,00 KM. Postavlja zahtjev da ukoliko sud usvoji tužbeni zahtjev i raskine ugovor, u tom slučaju obaveže tužiteljicu da tuženoj isplati iznos od 13.500,00 KM na ime naknade za primljena davanja i usluge izdržavanja po osnovu gore navedenog ugovora sa zakonskom zateznom kamatom od dana raskida ugovora pa do isplate, te se zahtjevaju troškovi parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom, a sve u roku od 30 dana.

Kod ovakvog odgovora na tužbu i postavljenog zahtjeva tužena je ostala do zaključenja glavne rasprave, te je punomoćnik u završnoj riječi između naveo da tužiteljica nije izvođenjem dokaza dokazala osnovanost svog tužbenog zahtjeva, odnosno da nisu ispunjeni zakonski uslovi iz odredbe člana 142. stav 2 i člana 142. stav 3. Porodičnog zakona. U konačnom predlaže da se tužbeni zahtjev odbije, te ukoliko sud usvoji tužbeni zahtjev zahtjeva isplatu iznosa od 13.500,00 KM na ime naknade za primljena davanja i usluge po osnovu predmetnog ugovora, te zahtjeva troškove parničnog postupka.

Na glavnoj raspravi su izvedeni sledeći materijalni dokazi čitanjem i to;

Ugovor o doživotnom izdržavanju broj OPU-522/20 od 18.09.2020. godine sa priložima, Ček od penzije za decembar mjesec 2024.godine, Podaci Zavoda za statistiku o prosječnim cijenama životnih namjernica i prosječnoj plati u RS, Maloprodajni fiskalni računi i to od od 29.12.2023.godine, 18.12.2023.godine, 19.12.2023.godine, 04.12.2023.godine, 03.12.2024.godine, 29.12.2023.godine, 26.12.2023.godine, 28.12.2023.godine, 21.12.2023.godine, 15.12.2023.godine 17.12.2023.godine, 28.12.2023.godine, 20.12.2023.godine, 13.08.2021.godine, 13.08.2021.godine, 12.09.2022.godine, 04.09.2022.godine, 06.09.2022.godine, 04.09.2022.godine, 17.02.2022.godine, 25.12.2023.godine, 14.11.2021.godine, 21.12.2023.godine, 14.09.2021.godine, Nota račun od 30.06.2023.godine sa računom od 16.06.2023.godine na iznos od 5.185,00 KM i Ponuda od 31.08.2022.godine na iznos od 2.580,00 KM, Gotovinski račun od 18.09.2020.godine na iznos od 342,81 KM notara Čikić Momira, Predračun preduzeća Hidromen d.o.o. na iznos od 366,40 KM, Predračun preduzeća Hidromen d.o.o. na iznos od 153,00 KM od 17.12.2023.godine, Predračun preduzeća Hidromen d.o.o. na iznos od 154,40 KM od 28.12.2023.godine, Predračun preduzeća Hidromen d.o.o. na iznos od

25,40 KM od 16.12.2022.godine, te je izveden dokaz saslušanjem parničnih stranaka i svjedoka M.M., S.Đ., N.B., M.V., N.P. i S.S.

Na osnovu izvedenih dokaza, cijeneći savjesno i brižljivo svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, u smislu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku (Službeni glasnik RS 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Predmet spora je zahtjev tužiteljice da se raskine Ugovor o doživotnom izdržavanju koji ugovor je sačinjen od strane notara Momira Čikića, sa sjedištem notarske kancelarije u Gradišci pod brojem OPU-522/20 dana 18.09.2020.godine i troškovi postupka.

Predmet spora je i zahtjev tužene da ukoliko sud raskine ugovor odluči o povratu novčanih sredstava.

Tužiteljica navodi da tužena nije postupala u skladu sa svojim ugovorenim obavezama iz gore navedenog ugovora.

Tužena navodi da je u svemu postupala prema ugovorenim obavezama, odnosno da tužiteljica više ne želi da ona ispunjava svoje obaveze.

Iz dokaza koje parnične stranke izvode na ročištu za glavnu raspravu, proizilazi i to:

- čitanjem Ugovora o doživotnom izdržavanju broj OPU 522/20 od 18.09.2020.godine, sa prilogima: Posjedovni list broj 751/3 od 10.09.2020.godine, kopija katastarskog plana od 11.09.2020. godine, Rješenje o nasljeđivanju broj spisa notara: UPP-215/17, broj ostavinskog spisa 72 0 O 0066873 17 O od 23.11.2017.godine, Uvjerenje RUGIPP-a, PJ Gradiška od 11.09.2020.godine, Poresko uvjerenje Poreske uprave, PJ Gradiška od 15.09.2020.godine, utvrđeno je da je zaključen između M.Š., kao primaoca izdržavanja i Ž.P., kao davaoca izdržavanja.

Članom 4. su ugovorene obaveze izdržavanja i to svakodnevna priprema hrane, nabavka namirnica i ostalih kućanskih potrepština, obavljati kućanske poslove i poslove na održavanju dvorišta i kuće, kao i neophodne popravke, brinuti se o ličnoj higijeni u dijelu u kojem ona nije u stanju da je sama održava, za slučaj bolesti njegovati je, obezbjediti lijekove i potrebnu ljekarsku pomoć, a po potrebi je smjestiti i u zdravstvenu ustanovu, nakon njene smrti o svom trošku je sahraniti po mjesnim običajima i podići joj u roku od godinu dana uobičajeni nadgrobni spomenik i isti uobičajeno održavati.

Odredbom člana 2. da za uzvrat primalac izdržavanja je saglasna da nakon njene smrti na njenom suposjedničkom dijelu koji iznosi 4/6 dijela na nepokretnostima upisanim u p.l. broj 751/3 k.o. Gradiška selo, upiše davalac izdržavanja.

Članom 7. je regulisano da svaka ugovorna strana može tražiti raskid ugovora, ako druga strana ne ispunjava svoju obavezu ili ako ugovorne strane poremete svoje odnose do te mjere da im zajednički život postane nepodnošljiv. Ugovorne strane su saglasne i da je ovaj ugovorni odnos koji danas pismeno zaključuju traje duži niz godina, ali ga sada pismeno zaključuju i potvrđuju; Ugovorena je vrijednost predmetnih nepokretnosti na iznos od 33.000,00 KM.

Ugovor je potpisan od strane ugovornih strana, te je notar stranke poučio i upozorio na odredbe Zakona o nasljeđivanju;

- čitanjem Izvještaja korisnika Fonda PiO na ime Š.M., utvrđeno je da se odnosi na penziju za decembar 2024.godine u iznosu od 423,09 KM;

- čitanjem Podaci Zavoda za statistiku o prosječnim cijenama životnih namjernica i prosječnoj plati u RS, Maloprodajni fiskalni računi i to od 29.12.2023.godine, 18.12.2023.godine, 19.12.2023.godine, 04.12.2023.godine, 03.12.2024.godine, 29.12.2023.godine, 26.12.2023.

godine, 28.12.2023.godine, 21.12.2023.godine, 15.12.2023.godine, 17.12.2023.godine, 28.12.2023.godine, 20.12.2023.godine, 13.08.2021. godine, 13.08.2021.godine, 12.09.2022. godine, 04.09.2022.godine, 06.09.2022.godine, 04.09.2022.godine, 17.02.2022.godine, 25.12.2023. godine, 14.11.2021.godine, 21.12.2023. godine, 14.09.2021.godine, Nota račun od 30.06.2023.godine sa računom od 16.06.2023. godine na iznos od 5.185,00 KM i Ponuda od 31.08.2022.godine na iznos od 2.580,00 KM, Gotovinski račun od 18.09.2020.godine na iznos od 342,81 KM notara Čikić Momira, Predračun preduzeća Hidromen d.o.o. na iznos od 366,40 KM, Predračun preduzeća Hidromen d.o.o. na iznos od 153,00 KM od 17.12.2023.godine, Predračun preduzeća Hidromen d.o.o. na iznos od 154,40 KM od 28.12.2023.godine, Predračun preduzeća Hidromen d.o.o. na iznos od 25,40 KM od 16.12.2022.godine, utvrđeno je da se odnose na period od 2021.godine do 2024.godine izdati od različitih trgovačkih prodavnica, te da se radi i o kupovini pvc stolarije prozora i vrata

U svojoj izjavi tužiteljica između ostalog navodi da je zaključila predmetni ugovor sa svojom kćerkom, a tuženom, te da u istom dvorištu imaju dvije kuće. U jednoj kući živi ona, a u drugoj tužena sa svojom porodicom, odnosno da je nakon zaključenja ugovora predložila tuženoj da pređe da živi zajedno sa njom u kuću, a iz razloga što njena kćerka nije mogla da živi sa sinom i snajom. Navodi i da se tužena ponovo vratila u svoju kuću, a iz razloga što nisu mogle zajedno, tužena nije ispunjavala svoje obaveze iz ugovora u dijelu koji se odnosi na čišćenje, kuvanje pranje veša, nabavke kako namirnica, tako i drva, koja drva je ona kupovala, odnosno da su od prošle godine od Uskrsa u lošim odnosima i ne pričaju jedna sa drugom. Navodi i da je penzioner sa malom penzijom, da je tužena nije vodila doktoru. Navodi i da je tužena promjenila vanjska vrata i dva manja prozora, čemu se ona protivila jer je smatrala da je i stara stolarija dobra. Takođe navodi da je tužena platila režijske troškove za 9 mjeseci, te da je tužena nije finansijski pomagala prije zaključenja ugovora, ali su bile u dobrim odnosima.

U svojoj izjavi tužena između ostalog navodi da je prije zaključenja ugovora bila u dobrim odnosima sa tužiteljicom, da je išla i na sezonski rad u Republiku Hrvatsku i da joj je tužiteljica predložila da zakluče ugovor na šta je ona pristala i nije bio uslov za zaključenje ugovora da ona živi sa tužiteljicom jer su faktički oni u istom dvorištu. Na njen zahtjev prešla je u kuću gdje je bila 9 mjeseci, bile su u dobrim odnosima, slagale su se, ona je zaposlena, išla je na posao, kupovala je šta treba i nije od nje uzimala novac za hranu, za higijenu i sve drugo, a plaćala je i režijske troškove od svoje plate. Navodi da je svaki mjesec, a prije zaključenja ugovora davala majci po 100 KM mjesečno na njenu penziju i nema razloga da se ugovor raskine i ne zna zašto ona neće više da priča sa njom. Navodi i da je promjenila stolariju. Navodi i da je nabavljala drva, da kosi dvorište, održava.

U svojoj izjavi svjedok S.Đ- između ostalog navodi da nije znala da je zaključen ugovor i to je prvi put saznala prošle godine kada je išla na izlaganje. Navodi da u kući u kojoj živi tužiteljica ima dio i ona, kao i tužena koja je njena sestra, a sve po osnovu nasljeđivanja. Navodi da svako jutro bude sa majkom, te da joj ona nije nikada rekla za ugovor. Takođe navodi da je tužena živjela kod majke u kući, a to joj je rekla tužiteljica da će reći tuženoj da pređe kod nje zato da njen sin i snaja ostanu sami u kući. Nije ništa primjećivala posebno kada je dolazila u jutarnjim satima kod majke jer je čekala 7 sati da ide na posao, ali ako je nešto trebalo ona je znala donijeti, kupiti, počistiti, majka je išla u prodavnicu i dokupljavala ako joj je nešto trebala, a žalila se i na tuženu da neće da čisti, kuva, da priča. Navodi da ne zna zašto su zaključile ugovor, niti zašto su se zavadile, a prije ugovora su bile u dobrim odnosima.

U svojoj izjavi svjedok M.M. između ostalog navodi da je ona komšinica parničnih stranaka i da svako jutro pije kafu sa tužiteljicom i ona je odvela stranke kod notara da se zakluči ugovor

i tada su živjele svaka u svojoj kući, a ne sjeća se tačno kada je tužena prešla da živi sa tužiteljicom. Navodi i da ne razgovara sa tuženom, te kada je u jutarnjim satima dolazila kod tužiteljice, vidjela je da ona nastavlja ručak, da sprema, kuha, da je primjetila da je u kući kao da je pala „atomska bomba“, da joj je tužiteljica rekla da tužena neće da sprema kuću, da neće da sprema hranu za njih dvije, da je jednom bila i bolesna, a tužena nije htjela da spremi ručak kada je došla s posla i s obzirom da su zašutjele jedna od druge, tužena se vratila u svoju kuću.

U svojoj izjavi svjedok N.M. između ostalog navodi da ga je tužena zamolila da promjeni stolariju na kući i on je predložio da to uradi njegov punac i njih dvojica su to odradila, promijenili su dva velika prozora (dupla krila), okrećili su sobe i kada su to radili bile su prisutne obe parnične stranke, te nije primjetio da njih dvije nisu u dobrim odnosima. Troškove nabavke stolarije je snosila tužena, a njemu i puncu je tužena i platila.

U svojoj izjavi svjedok M.V. između ostalog navodi da ga je tužena angažovala da u kući renovira kupatilo i kuhinju tj. dovod vode u kuhinju i to poslove je radio jedno 15 dana, odnosno porušio je staro kupatilo, skinuo pločice, uradio novo i materijal je kupovala tužena sa kojom je i išao u nabavku, te je svoje troškove koji iznose 1.700,00 KM naplatio od tužene. U svojoj izjavi svjedok N.P. između ostalog navodi da je tužiteljica njegova baka, a tužena majka i da živi u kući koja se nalazi u istom dvorištu gdje i kuća tužiteljice, a njegovu kuću je pravio pokojni otac 2000.godine i na spratu živi njegov brat sa svojom proodicom i majkom, a on u prizemlju sa svojom porodicom, te je majka radila u Republici Hrvatskoj i dala je punomoć tužiteljici da prima njenu penziju od koje penzije je ona uzimala sebi dio, a njemu davala ostatak, a to sve pretpostavlja da je bio dogovor između njih dvije, kao i da je bio dogovor između njih da žive zajedno, kako je baka rekla da bi njegov brat i snaja imali „svoj mir“. Takođe navodi da ne može da se sjeti kada se majka vratila u kuću i sve je bilo dobro do negdje unazad godinu dana kada je primjetio da se nešto dešava, a prije toga se nijedna od njih nije njemu žalila jedna na drugu. Navodi i da su se drva po običaju nabavljala istovremeno za obadvije kuće i to 20 metara, 10 za njihovu, a 10 za bakinu i to je sve bilo do prošle godine kada je kamion dovezao drva, a baka nije htjela da se njoj istovari. Drva je plaćala njegova majka, on je cijepao drva, slagala su se drva za obadvije kuće, kosio je dvorište. Što se tiče spremanja hrane i ostalog nije nikada oko toga ranije bilo problema jer što su oni spremali jela je i baka, a što je baka spremala jeli su i oni.

U svojoj izjavi svjedok S.A. između ostalog navodi da je komšija parničnih stranaka i da nije znao za predmetni ugovor, u prolazu kao komšija je viđao tuženu da radi u dvorištu, da se kosi trava, da se čisti, da su sijale i neku minijaturnu baštu, a šta su njih dvije radile u kući to ne zna. Takođe je vidio da se svake sezone drva nabavljaju, da se režu, cijepaju, slažu i to je radila tužena koja je drva npr. vozila iz akuće i slagala.

Analizom gore izvedenih materijalnih dokaza utvrđeno je da je između parničnih stranaka zaključen Ugovor o doživotnom izdržavanju broj OPU-522/20 dana 18.09.2020.godine.

Predmetnim Ugovorom se tužena obavezuje da kao naknadu za imovinu, preuzme brigu nad tužiteljicom, kao primaocem izdržavanja, a kako je to поближе navedeno u članu 3. ugovora.

Imovina koja se ostavlja je pravo supsjeda od 4/6 dijela upisano na ime tužiteljice na nekretninama označenim kao k .č. broj 2479/5 Talovi, kuća i zgrada u pov. od 73 m² i dvorište u pov. od 506 m², sveukupno površina od 579 m², upisano u p.l. broj 751/3 k.o. Gradiška selo. Na ovim nekretninama kao supsjednici su upisane i tužena sa 1/6 dijela i Đ.S. sa 1/6 dijela, a svi po osnovu nasljeđivanja iza bivšeg N.Š., muža i oca parničnih stranaka. U toku ostavinske rasprave tužiteljica je tražila izdvajanje ½ dijela iz zaostavštine po osnovu bračne tekovine, što su joj ostali zakonski nasljednici priznali.

Na ovoj parceli se nalazi i porodična kuća tužiteljice u kojoj ista živi, a takođe je u sklopu dvorišta i kuća tužene u kojoj živi sa svojom porodicom.

Tužiteljica je penzionerka starije životne dobi, te nakon zaključenja ugovora tužena je živjela sa njom 10 mjeseci u kući, a nakon toga se ponovo vratila u svoju kuću. Režijske troškove dok je bila sa tužiteljicom plaćala je tužena 9 mjeseci.

Za zaključenje ugovor o doživotnom izdržavanju saznanja nije imala druga kćerka S.Đ. koja je to saznala prošle godine slučajno, odnosno tužiteljica, a ni tužena joj to nisu rekla.

Iz izjave tužiteljice proističe da joj je namjera bila za zaključivanje ugovor sa tuženom ta što je mislila da se može razboljeti „pasti“ pa da će tužena voditi računa o njoj zato što su kuća uz kuću, odnosno namjera parničnih stranaka nije bila da tužena živi sa tužiteljicom kako to obe parnične stranke navode u svojim izjavama, a to proističe i iz ugovora o doživotnom izdržavanju da nije bila ugovorena zajednica života.

Odredbom člana 142. Zakona o nasljeđivanju (Sl.glasnik RS broj 1/09 – u daljem tekstu ZN) je propisano kad, iz kojih razloga i ko može tražiti raskid ugovora o doživotnom izdržavanju. Stavom 3. istog člana je propisano da svaka strana može tražiti raskid ugovora, ako druga strana ne izvršava svoje obaveze.

Odredbom člana 123. stav 3. je propisano da svaka strana može tražiti raskid ugovora ako druga strana ne izvršava svoje obaveze. Međutim, nema pravo da traži raskid ugovora zbog neizvršavanja ugovorenih obaveza, ona ugovorna strana koja sprečava drugu stranu da izvršava svoje obaveze, ako je ta strana bila voljna i spremna da izvršava svoje obaveze.

Tužiteljica je upisana sa pravom suposjeda sa 4/6 dijela na nekretninama upisanim u p.l. broj 4751/3 k.o. Gradiška selo, koje su predmet ugovora o doživotnom izdržavanju, a koje nekretnine tužiteljica kao znak zahvalnosti za usluge koje će tužena ispunjavati na osnovu gore navedenog ugovora istom nakon svoje smrti ostavlja u nasljeđe.

Tužiteljica je penzionerka i živi sama u porodičnoj kući.

Tužena je zaposlena i živi u svojoj porodičnoj kući koja se nalazi u istom dvorištu.

Obe parnične stranke su upisane kao suposjednici na nekretninama koje su predmet ugovora o doživotnom izdržavanju.

Iz izjave tužiteljice proističe da su njihovi odnosi prije zaključenja ugovora bili dobri, da je na njen zahtjev tužena pristala da žive zajedno, te nakon toga one nisu više našle zajednički jezik što je i dovelo do toga da je tužena izašla iz kuće. Razlozi zašto su se odnosi poremetili je taj što tužena nije čistila kuću, nije spremala hranu, nije prala veš, da ono što tužena sprema od hrane njoj se ne sviđa jer ona želi da jede na „kašiku“ dok tužena više jede suhu hranu, da i kada spremi to začini (sa crvenom papirkom), a ona to ne voli, da je tužena rekla da joj kaže šta treba od stvari da ona ode to da kupi, ali da ona to ne voli, da se tako kupuje, nego voli da ona ide u prodavnicu i dokupljuje ono što njoj zatreba. Takođe navodi da je jednom trebala da ide doktoru, ali da je tužena nije odvela, nego je ona išla sama. Takođe navodi da je tužena zaposlena i da je svako jutro išla na posao, odnosno da je ona nakon što tužena ode na posao stavljala ručak za njih obadvije, a tužena kada dodje nije ništa radila. Nije ni čistila, to je radila komšinica M.M i kćerka S.Đ. koje su svako jutro kod nje dolazile na kafu.

Iz izjave tužene proističe da je zaposlena i da je išla svako jutro na posao i da je finansijski pomagala tužiteljicu koja je njena majka, kako prije zaključenja ugovora, tako i nakon zaključenja ugovora i da su bili u dobrim odnosima, kao i da je ispunjavala svoje obaveze iz ugovora, odnosno da je išla u prodavnicu i kupovala šta je bilo potrebno za njih dvije, da je plaćala režijske troškove, te da je tužiteljica kada ona nešto kupi znala reći da se njoj to ne

sviđa i da neće to da jede, kao što je znala reći i da joj se ne sviđa hrana koju ona sprema za njih dvije. Navodi i da je dala 120 KM da kupi sebi naočale, koje nije ni kupila, da je nabavljala drva, da je održavala dvorište, te ne zna zašto je tužiteljica ljuta na nju i da je primjetila promjene u njenom raspoloženju u odnosu na nju iz kojih razloga se i vratila u svoju kuću. Iz dokaza tužene strane, a gore navedenih računa proizilazi da se odnose na građevinski materijal (sanitarija, cijevi, slavine, stiropor, sanitarija) i pvc stolarija.

Kako je to gore već navedeno saslušani svjedoci S.Đ. i N.P., sestra tužene i sin tužene nisu znali za predmetni ugovor o doživotnom izdržavanju, to su saznali nakon zaključenja ugovora, tako da faktički ovi svjedoci i ne znaju da li je i šta je tužena po ugovoru bila obavezna da radi, osim što isti imaju neposredna saznanja o ponašanju obe parnične stranke jer svjedok S.Đ. svakodnevno dolazi kod tužiteljice kao majke u ranim jutarnjim satima dok čeka vrijeme za odlazak na posao, a svjedok N.P. živi u istom dvorištu. Iz izjava ovih svjedoka proističe da je tužena živjela jedno vrijeme sa tužiteljicom i da je tužena odlazila na posao, ona nije vidjela ništa „nešto“ oko tih ručkova, kao što nije registrovala ništa ni oko higijene, a zna da je tužena prešla kod tužiteljice zbog toga što su se bili malo poremetili odnosi između nje i njenog sina i snaje, a to zna tako što joj je to rekla tužiteljica. Ne zna ko je kupovao hranu, zna da je tužiteljica išla u prodavnicu, da joj je znala reći da nešto uradi, počisti što je ona i radila kada ujutro dođe, a nakon što je tužena otišla iz kuće majka joj je pričala da ona neće da priča sa njom, da neće da čisti, da neće da kuva. Takođe iz njene izjave proističe da je drva nabavljala tužiteljica u toku godine u dva navrata zbog male penzije. Takođe iz izjave svjedoka N.P. proizilazi da on zna da je majka kupovala namirnice, da je plaćala drva za ogrev, da je on vodio računa o dvorištu, a prije mjesec dana tužiteljica mu je rekla da više ne kosi. Navodi i da je baku vozio u Banjaluku doktoru. Da je tužena vodila računa oko održavanja dvorišta proističe i iz izjave svjedoka S.S., komšije koji navodi da je vidio tuženu da radi, kao i njene sinove, a tužiteljica i tužene su imale i manju baštu koju su održavale. Ko je kome kupovao šta i ko je šta radio u kući to mu nije poznato, niti ga je to interesovalo.

Slijedom gore navedenog iz izjava gore navedenih svjedoka čiju izjavu je sud cijenio sa posebnom pažnjom ne proističe razlog zašto su odnosi između stranaka poremećeni, jer ovi svjedoci osim što nisu znali za ugovor, a radi se o kćerki tužiteljice, a sestri tužene i unuku tužiteljice i sinu tužene, proističe da je sve bilo uobičajeno kao i ranije, osim što je tužena bila jedan period kod majke u njenom domaćinstvu, a da bi njen sin i snaja imali svoj stambeni prostor za sebe, te da nakon što se sin odselio, tužena se vratila nazad.

Takođe je nesporno i da je tužena dok je bila u zajednici sa majkom kupovala stvari za domaćinstvo od svoje plate jer je zaposlena.

Sud je mišljenja i da je tužena obavljala i druge kućanske poslove dok je živjela sa tužiteljicom, čistila kuću i dvorište, odnosno iz izjave tužiteljice proističe da njoj u ovom dijelu nije neophodna svakodnevna pomoć jer ona to može još uvijek sama, već da u slučaju da više ne bude u mogućnosti da vodi računa o svojoj ishrani, higijeni, kao i da joj bude potrebna ljekarska pomoć.

Da su odnosi sada poremećeni između stranaka to je nesporno, međutim razlog zašto su poremećeni to tužiteljica nije izvođenjem dokaza dokazala.

Naime, iz izjave svjedoka M.M., komšinice koja takođe svako jutro dolazi na kafu, a koja je jedina znala za predmetni ugovor proističe da je ona dolazila kod tužiteljica u vrijeme kada je tužena bila na poslu i pila sat vremena sa njom kafu i da je vidjela da tužiteljica nastavlja ručak, a tužiteljica je nabavljala i hranu. Takođe iz izjave svjedoka proističe da je ona vidjela da je u kući kao pala „atomska bomba“ jer je bilo neuredno, ne izjašnjavajući se da li je ona hodala i obilazila po čitavoj kući ili je tu neurednost vidjela tamo gdje je pila kafu (pretpostavka kuhinja ili dnevni boravak) a koji koriste obe parnične stranke. Takođe ovaj svjedok nema neposrednih saznanja vezano za spremanje hrane, jer navodi da joj se tužiteljica žalila da tužena

ne kuva i da je jednom bila prisutna kad je tužiteljica bila bolesna, a tužena došla sa posla i uzela cigare i otišla iz boravka gdje je ona sjedila sa tužiteljicom koja je njoj rekla da nije spremila ručak jer je bolesna i da joj je tužiteljica rekla da ne može više da živi sa tuženom jer ova ništa ne radi i ne pravi jesti.

I izjavu ovog svjedoka sud je cijenio sa posebnom pažnjom jer je svjedok u zavadi sa tuženom i dalje svako jutro dolazi kod tužiteljice i pije kafu i pričaju uz kafu, tako da se njena saznanja samo temelje na priči uz „kafu“, jer iz iskaza svjedoka proističe da ona nije poslije u toku dana dolazila kod tužiteljice, tako da ona i ne zna šta se dešava kada tužena dodje kući, da li čisti, da li kuva i šta se radi u kući.

Takođe iz izjava svjedoka N.M i M.V. proizilazi da su ovi svjedoci, a angažovala ih je tužena promijenili stolariju, tj. izmjestili su staru drvenu i stavili PVC, da je renovirano kupatilo, te da je tužena finansirala nabavku materijala i da je platila njima njihov rad, te da oni nisu primjetili ništa posebno dok su dolazili u odnosima između tužiteljice i tužene.

Da li je tužena morala to da radi, nije zato što to ne predstavlja njenu obavezu u skladu sa članom 4. Ugovora o doživotnom izdržavanju, kao što ne spada u njenu obavezu da nabavlja ogrevno drvo. Da li renoviranje kupatila spada u neophodne popravke, to na ove okolnosti se nisu izvodile dokaze, odnosno iz izjave tužene proističe da je ona to sve radila da im bude „ljepše“, pri čemu, a to je nesporno tužena je i suvlasnik na nekretninama, te da li je ona imala odobrenje za ove poslove od tužiteljice ili drugog suvlasnika nije od uticaja na odluku suda u ovoj pravnoj stvari i ne može ni biti predmet eventualnog povrata novčanih sredstva.

Slijedom gore navedenog proističe da razlog zašto tužena ne ispunjava svoje obaveze iz člana 3. Ugovora je taj što to tužiteljica više ne želi od tužene, jer nije bila zadovoljna kako se tužena ponaša prema njoj i kako postupa prema njoj, a u pogledu kuvanja i spremanja, a da to ne proističe iz izvedenih dokaza, jer svjedoci tužiteljice, a S.Đ. i M.M. sve što znaju je ono što im je tužiteljica uz kafu pričala u jutarnjim satima, pri čemu svjedok M.M svojim vizualnim opažanjem se izjašnjava da je bio nered u kući. Takođe je tužiteljica do prije mjesec dana rekla i da se dvorište više ne sređuje, ne kosi, a razlog zašto je to tako i zašto neće da priča sa tuženom je nejasan, jer ako se nekom ne sviđa kako neko kuva (stavlja crvenu papriku ili ide jednom u sedmici i mjesečno u prodavnicu, a ne svaki dan) ne znači da tužena ne želi ili ne ispunjava svoje obaveze davaoca izdržavanja, pri čemu iz izjave tužene proističe da je ona tražila od tužiteljice da joj kaže šta joj treba da ode i to nabavi, te proističe da se tužiteljica predomisli i ne želi više da ima zaključen ugovor sa tuženom.

Imajući u vidu odredbe ugovora o doživotnom izdržavanju od 18.09.2020.godine, koji ugovor je notarski obrađen pod brojem OPU 522/20 i kojim ugovorom je saglasno dogovoreno da davalac izdržavanja preuzme kompletnu brigu nad primaocem izdržavanja, a što se odnosi na brigu o higijeni u kući i oko kuće i to to tako što će svakodnevno primaocu izdržavanja obezbijediti hranu, vršiti nabavu namirnica i drugih kućnih potrepština, obavljati sve kućanske poslove i poslove održavanja kuće u kojoj živi primalac izdržavanja, brigu o ličnoj higijeni primaoca izdržavanja, obezbijediti potrebne lijekove i ljekarsku pomoć, te nakon smrti primaoca izdržavanja sahraniti o svom trošku i posjećivati i održavati grob; da se istim ugovorom primalac izdržavanja obavezao da će davaocu izdržavanja ostaviti svoje nekretnine koje se nalaze u nakon smrti primaoca izdržavanja, to iz izvedenih dokaza saslušanjem svih svjedoka M.M, S.Đ., N.B., M.V., N.P. i S.S. proističe da je tužena po zaključenju ugovora preuzela djelimično svoje obaveze, a vezano za održavanje domaćinstva, da im nije bila namjera da tužena preuzme kompletnu brigu staranja oko tužiteljice vezano za svakodnevni obilazak i pomoć.

Na osnovu izvednih dokaza sud je utvrdio da je tužena, kao davalac izdržavanja izvršavala svoje obaveze iz zaključenog ugovora na način kako je to propisano članom 2. ugovora i kako su se njih dvije to dogovorili, a ne vezano striktno za navedenu odredbu ugovora. Tužiteljica ima novčana primanja (penziju), te je između njih ugovoreno da tužena pomaže tužiteljici oko vođenja domaćinstva i to šta je bilo između njih dvije dok su živjele jedan period zajedno ne utiče na odluku suda jer se obaveze ugovorom ne vezane za zajednicu života, a nesporno je da je tužena plaćala režijske troškove, da je kupovala namirnice, sredstva lične higijene, kuvala, a tužiteljici se nije sviđao način na koji ona to organizuje i radi, da je nedovoljno, smatrajući da je njeno bolje i ispravnije, a u svakodnevnom vođenju domaćinstva na koje je ona navikla duži niz godina.

Tužiteljica je kao druga ugovorna strana svojim ponašanjem spriječila i sprečava tuženu kao davaoca izdržavanja da izvršava svoje obaveze, odnosno tužiteljica navodi da nije više voljna i spremna da od tužene prima izdržavanje.

Slijedom gore navedenog sud je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan.

Odluku o troškovima postupka sud je donio na osnovu člana 386. ZPP, te tuženoj pripadaju troškovi postupka u skladu sa v.s. i opredjeljenim zahtjev punomoćnika, koje se odnose na sastav odgovora na tužbu sa paušalom od 25% iznos od 750,00 KM (300 bodova x 2 KM; 600+150KM), u skladu sa Tarifnim brojem 2, 9 i 12 Tarife o nagradama i naknadi za rad advokata (Sl.glasnik RS, broj 68/05), za pristup punomoćnika na održana ročišta od 17.02.2025.godine, od 26.03.2025.godine i od 27.05.2025.godine, iznose od po 1.125,00 KM (300 bodova x 3 KM; 900+225,00 KM) ukupno 3.375,00 KM, na ime odsustva iz kancelarije 5 sati iznos od 450,00 KM (30 bodova x 3 KMx5), u skladu sa Tarifnim brojem 2, 9 i 12. Tarife o nagradama i naknadi za rad advokata (Sl.glasnik RS, broj 111/24), sveukupno iznos od 4.575,00 KM.

Sud je odbio zahtjev za sastav protivtužbe o kojoj protivtužbi sud nije donosio odluku imajući u vidu odluku o tužbenom zahtjevu.

Na dosuđene troškove tuženoj pripada pravo na zakonsku zateznu kamatu na osnovu člana 277. Zakona o obligacionim odnosima.

S u d i j a
Brankica Spasojević

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dozvoljena je žalba Okružnom sudu Banjaluka u roku od 30 dana od dana prijema prepisa ove presude, a podnosi se putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranku.